

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelen minden szombaton.
Előfizetési feltételek.
Helyben:
Egész évre . . . 4 ft.
Fél évre . . . 2 „
Házhoz hordva, vagy vidékre postán:
Egész évre . . . 4 ft 50 kr.
Fél évre . . . 2 „ 25 „
Egyes szám ára . . . 10 „

Hivatalos és magán-hirdetések
jutányos áron készpénz fizetés mellett elfogadtatnak.
Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.
A nyilttérben a három-hasábos gármondsor beigtatási díja 20 kr.

Felolós szerkesztő s kiadó
Kovács Márton.

Szerkesztői iroda s kiadó-hivatal,
hová a hirdetések s előfizetési pénzek utasítandók,
templom-utca 548. sz.

Szerkesztő társ
Zombori Gedő.

GRÓF DESSEWFFY EMIL

született 1812.
meghalt 1866. január 10-kén.

A nemzetnek ujából nagy halottja van, az egy hónap előtt megnyitott magyar akademia gyász zászlója szomoruan tudatja, hogy gr. Dessewffy Emil az Akadémia fáradhatlan elnöke, az Akadémia újra alakítója, a nagy belátású államférfi, mely elméjéi író munkássága e fontos időben a hazára nézve megszünt. A fájdalom, melyet véletlen halála keltett megdöbbené a nemzet minden rétegét, könnyes szemekkel olvassuk az „elnöki izenetet“, melyet a nagy szellem mint irodalmi s politikai végrendeletét küldötte meg az akademia megnyitása ünnepélyére.

Gr. Dessewffy Emil halála a főváros minden köreiből osztatlan megdöbbenéssel és mély megindulással fogadtatott. A közrészvét ez általános és hatalmas nyilatkozása legméltóbb és legvilágosabb kifejezése az országos veszteségnek. Az egyes testületek gyászáról ezeket olvassuk a „P. N.-ban: A M. T. Akadémia a Magyar Földhitelintézet, melyeknek lakhelyein — palotáján amannak s ennek bérelt szállásán — tegnap óta leng a gász lobogó, még tegnap delutáni siettek leróni tiszteletök adóját a nagy elhunytanak. Az akademia tagjai delutáni 4 órakor számosan gyültek egybe a gyászshir vételére. Az elnök, báró Eötvös József mélyen meghatottan tudatá a veszteséget, melynek nagyságát azon a helyen a hol egybegyültek, a palotában nem szükség szavakkal tolmácsolni. Ime itt közöljük a határozatokat, melyek egyértelműleg hozattak. Küldöttség megy Pozsonyba másnap a koporsó beszentelésére, Eötvös személyes vezetésé alatt, igazgató, igazgató, rendes és levelező tagokból és két tisztviseleből álló. Az akademia jegyzőkönyvében fejezi ki mély fájalmát és sajnálkozását a nagy veszteség felett. Az elhunyt gróf családja részvétirat kíséretében fel fog kéretni, hogy a feledhetlen férfin arczképével az akademiai méltótlasság megajándékozni. A nagy elhunyt elnök szobra a palota nagy teremébe vezető lépcső előtti diszesarnok egyik fülkéjében lesz felállítandó. — Az akademia küldöttségének Pozsonyból vis-zaérkezte után gyászmise és isteni tisztelet tartatik, melyen az akademia összes tagjai gyászt öltve fognak megjelenni. A könyvtár és képtár, az akademia gyász jelöl egy hétig zárva lesznek; s az akademiai palotán gyászszászlo tüzetik ki. Miként gróf Teleki emlékezetének megünneplésére, gróf Dessewffy Emil emlékezetére is külön emlékünnep rendeztetik az akademia nagy teremében. A Magyar Földhitelintézet szintén sietett még az nap, a midőn a rendkívüli veszteségről értesült, leróni a hála és tisztelet adóját elhunyt elnökének. Lónyai M. intézeti alelnök és gr. Károlyi György ur, mint a felügyelő bizottmány elnökének vezetésé alatt az igazgatók, több intézeti főbb

tisztviseleből, jelen lesznek Pozsonyban a gyászravatalnál. Mondanunk sem kell, hogy a M Földhitelintézet szintén kifejezi jegyzőkönyvében mély sajnálatát a veszteség fölött, mely ez intézetet, egyik alkotója, vezetője elhunytával érte. Ez intézet is kifejezendő részvétét a fájdalomban a gyászoló családnak. Ez intézet is birni óhajtja gyülesterme számára egyik teremébe arczképét, s azon arczképről, melyet az akademia fog kapni, másolatot készített jeles művészszel. Csatlakozik a M. Földhitelint. összes személyzetével az akademia által tartandó gyász isteni tisztelethez s annak a költségekben leendő részvétel által is, emelni törekszik ünnepélyességét. A M. Tud. akademia és a M. Földhitelintézet valának a nagy elhunyt gondoskodásának tárgyai csaknem utosó perczéig. Isten megjutalmazá a fáradhatlan munkást, a derék honfit. Megérnie engedte az akademia palotája felépülését és megnyitását; megérnie engedte, hogy nyugodtan tekinthessen vissza sírja széléről a M. Földhitelintézetre, mint már nemcsak megalakult, de teljesen megszilárdult országos intézetre!

Gróf Dessewffy Emil temetése jan. 11-én Pozsonyban ment véghez.

A sz. ferencziek temploma már delutáni 2 órakor fulladásig megtelt minden rendü és rangu közönséggel, hogy a két nap óta ott ravatalra helyezett hullá beszentelésénél jelen legyen, miután a gyászeseményt, a kaszinó, nemz. egyelet és Palugyai-szálloda épületein lengő sötét zászlók, már három napon át hirdetének.

Delutáni három óra felé a sujtott család tagjai, mely gyászba öltözve, szintén megjelentek az egyházban, s a számukra föntartott helyeket elfoglalák. Baljukon a velök egy időben jött főkanzellár: Majláth és tárnokmester ő excaik helyezkedtek el. A köröket és hátsó üléseket a helybeli hatóság főbbjei, s számos polgári s katonai nevezetesség, (az előbbieik közt Valdstein Albert és János grófok, s Vécsey báró, az elhunyt veje, kit neje Blanka grófnő ép atyja halála napján böldogított egy ujonsszüöltt egészséges figyermekkel) s mások foglalták el. Közvetlen a ravatal mellett a megyei adminisztrator Neszter, s két sorban az akad. küldöttei, Eötvös b., Prónay Albert b., Károlyi György gróf, Lónyai Menyhért, Korizmiés László, Tóth Lőrincz, Vámbéry Armin és Skalnicszky, továbbá a m. földhitelintézet több tagja, Horváth Boldizsár s mások állottak. Az egyházi szertartások után, a templom karzatán, egy gyásznének zendült meg a helybeli dalárda által előadva s könyveket csalva az érdeklettek, s az elhunyt barátai és tisztelői szemébe. Megrázó jelenet volt, amint a lány harmóniában ömlő gyászdal, a családtagok zokogása és egy-egy mély fohász által, megmög lön szakitva. A gyászünnepegy végével a bánatos grófi család, követe Majláth és Sennyei ő excaiktól, elhagyta a templomot s egyszersmind azonnal utra kelt. Majláth főkanzellár ő excaja, az akademia több tagjával kezét szoritott; arczán mély megindulás tükrözödött. Ő excaja ittléte alatt,

többeket kihallgatásban részesített a szállásán. Az elhunyt hullája 11-én éjjel szállítottatott a sz. Mihályon (Szabolcs megye) levő családi sírboltba.

Követválasztási mozgalmak.

Zámbory Sándor sályi reform. lelkész beszéde Domahidy Ferencz szatmármegyei követehez. (Folytatás és vége.)

Nyugott szívvel, örömtelt kebellet bocsátunk, és küldünk azért fővárosunkba, honatyáink körébe, ama nem felekezeti, de nemzeti közös nagy templomba, hol mindnyájatoknak egy vallása lesz, hol mindannyitokat egy szentháromság, a szabadság, egyenlőség és testvériség szent eszméje vezetend, hogy ott, hol hazánk és nemzetünk századokra kiható jövőjének nagy kérdése lesz a beszédnek szövege, s mely mellett szellemi harcrot kell hogy várjatok, te is nyomatékos sulyt vess a mérlegbe, s fennen hangoztasd, hazánk, alkotmányunk s nemzeti jogaink ostromlónak elhunyt jeles Fáy n k szavait: „a magyar alkotmány egy százados terebély tölgy, vén derék uj sarjakkal; ám forogjon fejszéd disztelen, csonka, akadémikus ágai közt, de tisztos, vén derekát ne bántsd.“

Ez hiszem a te vallásod is, azért menj, tégy, küzdj bátor honfi lélekkel; vigyetek a hon oltárára megtestesülendő tiszta korszerű eszméket; hazád javát tárgyzó csalhatlan meggyözdésidet védv nevünkben tisztelt képviselőnk nyilt homlokkal, mert „kinek merészsége hiányzik tiszta önmeggyözdése mellett nyiltan felszöallnia, annak jósága ingó nád, mely véstől megragadva, hajlongva sőhajtozik, de bus szavával az ellen-elemet fel nem tartja rohamában.“

Nézd! a mai nap ünnepélyét hirdető, három szinben pompázó nemzeti jelvényeket körüled, mind annyian neveddel jelezvők, mind meg annyi néma tanui meleg ragaszkodásunknak. Vedd és védv e három szinnek hármias jelentését szived rejtekébe zárva:

A zöld alap, reménynek szentelt szin; élessze hát kebled reményét a közjó nagy épülete körüli munkások sikertelje felöl, hogy mint a kihalt természet, lanyha szellők szárnyain érkező tavasz jöttével megelevenül: ugy hazád is üdvhozó munkálkodásokkal új életre ébredend.

Közepén a fehér békeszin; hirdessen is, a magyar nemzet életében annyi vész és zivataros napok után, hirdessen békességet hazánk határain belöl, békét házainkban, hirdessen békét tanács-termetek magas falai közt, hogy e nemzet javát teljesen magában foglaló hongyülési munkálkodásokat leheljen megelegetést e hon minden rendü lakóiba; és, mint a három különböző szin testvéris békében egyesül a magyar lobogón: nem különben böles tanácskozástok szüljön állandó egyetértést, összetartást hazánk külön ajku s felekezeti népei közt.

Fenn a piros, szerelemnek szentelt szin; emlékeztessen hát untalan, hogy a hon-

szerellem Vesztá szüz tüze, melynek kialudnia szivedből, csak szived hamvában szabad. És, hogy e szent tűz kebled oltarán soha ne hamvadjon, de sőt magasra emelkedő lángokra gyuladjon: újabb tápul nyujtjuk neked most tanusított ő-zinte bizalmunkat, érdemeid méltányló tiszteletünket, honpolgári szeretetünket. Őleld fel kérlek ezeket, szorítsd tennen kebeledre, hogy még inkább lelkesüljön általuk.

És, most már testben megválnék tőled szeretett követünk, de lelkeink táborába veled száll a hív emlékezet szárnyain. Menj hát jelles férfi! kísérjen jó geniuszod, mely felelted lebegve, mindekkorig védszárnyakkal örködött, kísérjen mindnyájunk szíves áldás kívánása; és mig te ott fenn hazánk szívében jobblétünk és szebb jövőnk felett kitündered a pártusát: addig mi honmaradtak imádkozandunk értetek, hogy — saját szavaidat idézve — dus virányzatu mezőkről hazatérő munkás méhként, te is minden jókkal rakottan, minden jót eszközölve térj vissza körünkbe, s reád váró választóidnak e rövid, egyszerű, népies, de minden várankozást kielégítő szavakban hozhass örömet és vigasztalást:

Koronás királyunk, felelős kormányunk; szentesítve birjuk kívánt alkotmányunk!!!
Most — Isten veled!

Országgyűlési mozgalmak.

VI-ik ülés. 1866. jan. 11.

(Kivonat.)

Gr. Ráday László az osztály jelentését tovább folytatja. Szatmári képviselő Gyene Károly választása ellen adatott be panasz. Erre nézve a bizottmány vizsgálatot indítványoz. (Helyes).

Tóth Kálmán. Én részéről nem értek egyet az osztály véleményével, szerintem vizsgálatnak ilyen nehéz vádak esetében csak akkor van helye, midőn a vádak alaposágáról kétségeink vannak. De itt, a jegyzőkönyv kétségtelenül bebizonyítja azt:

1-ször, hogy mintegy 20—30 finacez szavazott. 2-or. Kétségtelenül bebizonyítja azt is, hogy a golyók száma nagyobb volt, mint a szavazóké.

Én tehát, miután ily két elvitázhatlan törvénytelenység fordult elő, és kétség nincs

a fölött, hogy ez megtörtént, és ennél fogva nem tudnám elképzelni, vajjon a vizsgáló mit fogna megvizsgálni, részéről nem a vizsgálatot, hanem a megsemmisítést indítványozom. (Helyeslés! — zaj — szavazzunk).

Szász Károly. (Haljunk, szavazzunk, zaj.) Tisztelt ház! Csapán egy mellékesnek látszó körülményre akarom a t. ház figyelmét felhívni, illetőleg magannak felvilágosítást kérni.

Ez a fölös golyók száma. Nem értettem az osztály előadásából azt, hogy vajjon a golyók fölössége a tényleg szavazottak, vagy az összes szavazásra összeírottak számát multa-e fölül.

Én úgy vagyok értesülve olyan egyénektől, kik a dolgot körülményesen ismerik, hogy éppen az összes összeírott szavazók számát multa volna felül. Ha ez áll, én nem tudom ugyan, hogy áll-e? a különbség nem oly csekély, mint a hét és egy számok mutatják, mert lehetetlen, hogy a magukat beírt szavazók mindannyian szavaztak volna, és meglehet százakra megy azok száma, kik nem is szavaztak, ámbár összeírtak, mely esetben, ha a fölös golyók száma csak hét is, a különbség felette jelentékeny volna.

Ha ez áll, akkor ez már maga elégséges a választás megsemmisítésére.

Ha azonban, mint talán az előadó szavaiból érthettem, csak a tényleges szavazók számát multa fölül a fölös golyók száma, akkor eszik ezen ellenvetés, és én az osztály indítványához csatlakozom. (Zaj).

Ráday László gr. Csapán igen tisztelt képviselőtársam felvilágosítására, mint előadó bátor vagyok megjegyezni, hogy a szavazás, mint a jegyzőkönyvből kitétnik, és mint minden titkos szavazásnál rendesen alkalmazásban van, úgy történt, hogy mindazok, kik feljegyeztettek, azonnal kaptak szavazati czédulákat, és ezen szavazati czédulákkal közvetlenül a választási helyiségnek egy részében megjelenvén, kaptak kezökbe golyót, és úgy mentek azon szobába, melyben szavaztak. Ezen helyiségben hét golyóval találtattott több az e czélra felállított ládában, mint a mennyi az nap kiadatott, és másodízben szintén így volt. (Zaj. Felkiáltások: vizsgálat, megsemmisítés.)

Madarász József. Tisztelt képviselők! Méltó assanak megengedni, hogy én a vizsgálat mellett nem szólhatok. Meglevén győ-

ződve a jegyzőkönyv előadásából a felől, hogy ott csakugyan a törvény parancsa ellenére, mely az V. t. cz. 16. §-ában előadatik, és mely azután a 19. §. folytatában a központi bizottmányról reclamálása következtében tökéletesített, és egy közbejött rosszul értelmezett helytartótanácsi intézmény folytán a hazában nem ismert egyének, hogy többet ne mondjak. (Helyeslés), holott önök képviselők, jól tudják, hogy e hazában az egyének óhajtatnak nem ismereteni, (helyeslés), szavaztak; meg levén győződve e felől, a vizsgálatnak nem látom alapját. Mire fogna kiküldetni a vizsgáló? arra, hogy megvizsgálja, vajjon azon egyének, kik nem a törvény által jogositottak szavazatra, valóban szavaztak-e. Ez előadatik a jegyzőkönyvben. Én tehát nem látván helyét a vizsgálatnak, mivel minden körülmény magából a jegyzőkönyvből kitétnik, a törvény szerint pedig elég levén téve a 16 és 19. § nak, itt látom helyét, hogy a t. képviselő ház törvényes semmisítő hatalmát, legfőbb birói székét gyakorolja. Én nem kívánok vizsgálatot, hanem kérem a megsemmisítést. (Helyes).

Gr. Ráday László. A jegyzőkönyv szavai azt mondják, hogy a felszólamlások után catastralis mérnökök, kik közül tévedésből szavazott kettő, a szavazástól rögtön eltiltattak; de igen is azt mondja, hogy a pénzügyőrök, miután a központi bizottmány által arra jogositva lettek, szavaztak is. Én nagyon elismerem azt, hogy a pénzügyőr, mint olyan nem szavaz, de mindamellett nem tartok azzal, a ki azt állítja, hogy ha a pénzügyőrnek egyéb qualificatioja van, például bennszülöttége, háza, s egyéb törvényes qualificatioja, szavazati joggal nem bírna.

Én tehát azt tartom, hogy vizsgálat küldessék ki a választás helyére, hogy vizsgálja meg azt, vajjon bírnak-e a feljelenített egyének egyéb törvényes qualificatióval, vagy sem. (Helyes, szavazzunk).

Tisza Kálmán nem tud szóhoz jutni. Előök több ízben cseppet, és a zaj végleges lecsillapultával kimondja a végzést, mely szerint Gyene Károly megválasztása ügyében vizsgálat fog tétetni, s ennek teljesítésére, miután a zaj közül Csánády, Somossy, Domahidy, Lator nevei kihangzottak, Csánádyt kinevezi.

TÁRCA.

BÁNFY IRMA.

(Beszély.)

Unger Gusztávtól.

(Folytatás.)

Irma mozdulatlanul feküdt pamlagán, ritkán hosszasan lihegett szelid kebele, ő igazán szeretett, hogy viszont szeretettek legnagyobb bizonság volt Gyula feltékenysége.

Azt mondják teljes bizalmat ad a szerelem, ez igaz, de nem azon értelemben, mely kizárja a féltékenységet.

Mit féltünk? mit óv minden gondolatunk a vesztélytől, nemde az mi becses előttünk?!

Az anyának legdrágább kincse, kised gyermeke, mindnyájan hiszik azt, hogy igazán szereti: kérdjétek meg, nem félti-e?

A pénz mindent pótol a fűsvénynél, azért él, ön-maga koplál, csakhogy aranyhalmazára naponta pár réz garast tehessen; pénze, mindene, nem félti-e?

A kised édes anyját, ki önvérével táplálá, nemde igazán szereti? fél, ha idegen csak közelg is felé, azért félti-e, mert nem szereti?

A fűsvény pénzét, a kised jó anyjában mindazét, az anya egyetlen kincsét gyermekét, mert szereti! félti, és azt ki mindennél kedvesebb, az egyetlent, kiért feledve van az édes szülői kebel, feledve minden; kiért elhagynak mindent, benne, általa találva fel mindünket, azt ne féltőnk-e?

Sokan lehetnek ellenkező nézetben, sokan vannak hiszem, mellettem is, én azt mondom:

„Csak azt szereljük igazán, kit féltünk!”

Esthomály derengett; az alkony pirja elhalványult már, oly esendes, oly mélabus volt minden.

Irma könnyel szemében gondolatiba mélyedten feküdt a pamlagon.

Közélgő léptek hallatszottak, ő nem hallja azt, az ajtó kinyílt, magas halvány ifju lép be. Az érkezett határozatlanul áll látva a szenvedő alakot, most közelebb lép, s kit az előtt az őszinte barátság szívességgel köszöntött, most fél megszólítani; Irma nem figyel semmire, ő nem hall, nem lát, gondolatiba mélyedten ébren álmódott.

Miért e bus arcz, e könnyező szemek, szólt lassan majdnem reszkette az érkezett, Gyula úgy lrmának is legkedvesebb barátja Eöry Béla.

Irma fölserkenve, álma utolsó képletétől izgattan, melyben talán Bélára gondolt, hogy miatta kedvesének hidegsége; zavarral szólt:

Őn itt, majd erőt véve magán, látva a benyomást, mit hűleg szavai az őszinte barát keblén ejtettek, kezét nyujtva szívélyes mosollyal folytatá:

Isten hozta, mindenkor kedves, e jelen perczben igen kedves barát!... foglaljon helyet.

Béla gépileg engedelmeskedék, kis szünet mulva szólt:

Irma! szabad-e még azon bizalommal szólnom, mire kegyed és Gyula feljogosított, mi engem boldoggá tett. Szóljon, miért szemében a köny, miért mosolyra teremtett ajkán, arcán a szomor?

Béla! válaszolt könyezve a kedves kérdezőt Én boldogtalan vagyok.

Honnan veszi e szavakat ajkára, mely csak ön-boldogságát rebege mindég, örömöm közös volt, mert akkor örvendtem, ha kegyedet és Gyulát együtt boldognak láttam, közölje most velem bánatát, ha el nem oszlatom, legalább enyhíthetem azt...

Mindenre adhat gyógyírt a résztvevő kebel, csak nekem nem, az én fájdalmamat nem enyhítheti semmi. Vagy mi adhatja vissza elvesztett szerelmemet? Mi ad-

ja vissza azt, miért éltem? Mi adja vissza a kebel elvesztett bizalmát, Gyula szeretetét?

Irma szólt feddőleg, a jó barát, mi adott okot Gyula iránt e gyanura, ő kegyedet igazán szereti!

A szép szenvedő tagadólóg rázta fejét. Mondja inkább szerett, most meg tür, mert visszalépni, a világ miatt nem akar.

Oh nem, nem, szerette és szereti jelenleg is; én ismerem őt, ismerem titkait, nyílt könyv előttem kebele; higgyen nekem, ő szereti mint valaha szerette.

Ha ellenkezőt nem tapasztalnám, mi boldoggá tenne szava, nem vett-e rajta semmi változást észre, oh nem, nem, azt csak a szerető szív érezheti, ő irányomban naponta hidegebb, szó nélkül távozik ha megy, és este néma ha jó, oh nem így, nem így képzelem azt, nem így volt előtt.

Oh Irma, miért itéli el olyhamar őt. A nap mi szépen ragyog a kékboltozaton, az ő hibája-e, ha felleg tolul elibe, és nem világosíthat, életadó sugarai melegét nem oszthatja meg, kedves társával a földdel, de a felleg elvonul, s a nap sugarai sokkal vidébban, életadóbban sütnek; higgye meg Gyula szereti kegyedet; ki tudja mily gondok miatt bus, mi szomorítja őt.

Ne folytassa. Előtt közös volt örömök, ha bú bánat érte, miért nem közli azt velem, mint eddig tévé, miért nem osztja meg azt önnel legjobb barátjával. Haligat ugye... Sokat, nagyon sokat rejt e hallgatás, ne védje, mert ezzel csak vádolja őt!

Szólhatsz-e, midőn mindkettejük érzelmeit ismerem. Mi történt itt, mi okozója e hidegségnek. Oh higgye meg nem való, csak képzelmi e változás, ő valamint kegyed, egymásiránti érzelmeikben nem változhatnak soha.

Mi szép volna hihetni szavainak. De van az életben egy érzelm, mely mindig örömet, bizalmat óhajt, és ha a bizalmatlanság elveté egyszer magvait a kebelben; nem irthatja ki azt egészen soha, sem a viszatért bizalom, sem a szeretet bármely foka!

(Folytatjuk.)

Csanády (szép piros arcuzal a terem közepére jön s élénk tagmozdulatokkal szól) sajnálva kell kijelentnem, hogy egészségi állapotomnál fogva e kiküldetést el nem vállallhatom. (Derűltég.) Végre a ház kívánata szerint:

Elnök Lator Gábort vizsgálónak küldi.

(Beküldetett.) Szatmáron, január 12. 1866. A „Tárogató“ 1-ső számában említve volt, hogy örömmel fogadtattott új év első napján, egy társas körben tett azon indítványom: Küldjenék hűn szeretett nagyméltóságú Püspökünknek új évi üdvözlétül Pestre, egy névalírásokkal ellátott részvét nyilatkozatot. Mely indítványnak örvendetes eredménye az lett, hogy a kibocsátott ívek, két nap múlva, több mint 700 beceses névvel beírva jöttek hozzám vissza.

Látni kellett volna, minő örömmel s több tisztelt család tagjai mily szép vetélkedéssel fogtak tollat az aláírásra. S ha hosszabb időm van, a 700 név könnyen hét ezerre növekedhetett volna. De az idő sürgetett. S most kedvesen esik hallanom, hogy reám sokan neheztelnek, hogy nevéket föl nem írhaták azon lapokra. Igen, e neheztelés nekem kedvesen esik; mert ebből érdemekben dus Főpásztorunk iránti szereteteket következtetem. De azon kellett igyekezniem, hogy az új évi üdvözlét, ha nem az év első napján, legalább első hetében legyen rendeltetése helyén. S így reményem, hogy az idő rövidsége kiengeszteli irántam a nemes keblű neheztelőket.

Most pedig sietek a nyilvánosságnak átadni nagyméltóságú Püspökümtől vett nagy becsű magán levélnek, a részvét nyilatkozatot érdeklő megal szavait, valódi szívjóságának nyilatkozatát:

„Nagytisztelietű esperes és plebános ur, szeretve tisztelt uram öcsém!

Szokatlan örömmel telt el szívem, beces sorainak elolvása, és a sok beces név átnézete után. Ilyes megörvendeztetésre valóban nem számoltam. Bár alkalman lenne tetteleg bizonyítani, mennyire tudom ezt a jó szatmáriakban becsülni, s mennyire le vagyok azért kötelezve. Ha a jó Isten visszaadja egészségemet, Szatmárnak akarom legbuzgóbban szentelni napjaimat, s eljő az idő, midőn a nemes városért, s annak szeretve tisztelt derék polgáraiért tetteg is valamit.

Kérem jelentse ki, a hol csak lehet, legmélyebb, legfőbb hálámat, és fogadásomat, hogy ennyi szeretetet szeretettel akarok viszonzni.

Végre ismét szívem belsejéből köszönöm a nagy szeretetet és gyöngéd figyelmet, maradván hű szeretettel Pest, jan. 8. stb.“

E beces levéltörődéknek készsleges közlése után azon kedves hírrel örvendeztetem meg ő nagyméltóságának tisztelőit, hogy sokaknak beces, drága egészsége javulóban van. Istennek hála!

PÁSKUJ LAJOS, esperes s plebános.

Egy nemes példa városunkban.

Midőn igénytelen szemelyem e sorokat írja, indokul áll előttem, miszerént nyilvánosság elé hoztam azon édes meggyőződésemet, hogy városunk mivel közönsége soha sem hiányzik onnan, hol a hazafias indítványok nemes tettekkel lesznek.

Mert ki volna az, ki ismerve a városunkban működő szótársulat nehéz helyzetét: nemesnek, hazafias lettnék ne mondáná azt, mely városunk adománya folytán két gyenge de lélekben erős hon leány Lengyel Luiza és Paskuj Teréz ő nagyságai által eredményben felmutatott?..

Városunk — eddig még pártolást nem ismerő — színészei közt két tagot választott ki Amor; Kétzeri Emiliát a jeles színésznőt, és Lénárd Pált a szorgalommal ügyekező színészt. És ugyakarta, hogy ők, kik

annyszor költettek egybe Thalia templomában, végre, az igaz szerelem rózsá láncaival elválhatlanul köttessenek össze az Ur oltára előtt.

Ugy de szegény színész, ki talán jutalomjátékdiktól vártad azt, mi mennyegződ dísz eszközei megszerzésében segített, és abban is csalódtál, pártolás nélküli színész, ki minden anyagi jókat csak a közönségtől várál, s várakozásod még mindig csak hiu remény, mit fogtok tenni? hogy szeritek meg mennyegzőzők kelleket? E kérdések merültek fel több nemes kebelben, de amelyre — majd nem rökönözve — tettekben felelt városunk említett két kedves urhölgye.

Ők ugyanis az akkori kellemetlen idő daczára, egyedül ártatlan szívök sugallatától készletve, elindultak, hogy anyagilag jobb sorsát érdemelők kedves színész, solid házi leány, szép mennyasszony javára gyűjtsék össze azon összeget, melyből majdan az öröm ünnepe előtt valami emlékekkel lepjék meg. És hála a nemes keblek Istenének, tervök sikerült. — A részvét adományaiból vásárolt csekély — de hiszem azért kedves — mennyasszonyi ajándék megvételén, elküldetett, ártatlan szívök azon kívánata mellett: hogy adjon Isten mennyegzőjök öröm percei után életükre oly boldogságot, minőben csak a sors kegyencei szoknak részeseim.

Es most, mielőtt L. Luiza és P. Teréz ő nagyságainak megköszönheilen fáradságaikért elismerés nyilatvánatnak, fogadja a nagyérdemű közönség úgy ezért, mint a január 16-án ugyancsak e célra adott jutalomjáték iránt taposított részvéteért az ifju pár helyett az őszinte hála köszönetét, azon kérés mellett, hogy ha a társulat két érdemes tagja iránt már részvétet nyilvánítánk, ne vonjuk azt meg a jövőben a társulat többi tagjaitól sem, ha mindenenk némi magas igényeknek nem is felelne meg, mert ha őket pártoljuk, mindannyszor egy-egy szálát tettünk azon koszoruba, mely szép magyar nyelvünket, nemzeti irodalmunk oltárát ékesíti!

Végül, fogadja városunk — édes magyar hazánk említett buzgó két leánya a méltó elismerés egyszerű köszönetét — adja az ég, hogy azon öröm, melyet Kétzeri Emiliának szerettek, számszorozva legyen Istenből, nem csak azon perczre, midőn hymen rózsá köteleke szeretteikkel össze köti, de azon túl is, az élet legvégső szakág. Eljenek!!

Honfy.

Helybeli hírek.

— A városi Lövész-társulat táncvizgalmát folyó január 28-án tart ndja, melyre elő e figyelmeztetjük a t. cz. közönséget.

⊙ A helybeli kaszinói 'egylet f. év február hó 11-ikén zártkörű farsangi tánczestélyt tartand, mely a tisztelt közönség részvétli figyelmébe ajánlatik. Belépti jegyek előre Petz István pénztárnok, Nuriacsán Imre és Lengyel Endre uraknál kaphatók. — Belépti díj 1 ft. o. é.

— F. hó 27-kén a „Gőzhajóhoz“ címzett vendéglő termében is zártkörű polgári tánczvizgalmat fog tartatni. — Kezdeté 7 1/2 órakor. Bementi díj 50 kr.

⊙ E hó 18-án vezette oltárhoz Lénárd Pál szép reményű színészünk közönségünk kedvencét Kétzeri Emiliát. Városunk értelmiségének minden osztályából szép szánu és tekintélyes vendégserog tisztelte meg megjelenésével a kedvelt ifju párt. A választékosan, dusan terített asztaloknál a szép párért mondott lelkes felközöntésekben ragyogott az eszme, patlogott az élez s meglepő volt egész estvén az illemes és fesztelen jó kedv; egy művészpár leghollogabb órájához méltóan volt megünnepelve a művészet és szerelem szép frigyé. Asztal végeztével tánczra pördült a vidor ifjuság, s ott, mint reggellél midőn eloszlott az ifjuság, mind-nki őszintén kívánta: legyen boldog az ifju pár. pályájok töviset tépje ki, az élet küzdést tegye édessé, s az élet minden óráját változtassa boldogsággá a szerelem!

— Szorgalmas színészünk Rózsáné jutalomjátéka ma jan. 20-án lesz. Kedves játéka megérdemli közönségünk meleg pártolását.

— Z. G.-től az Uttörök első kötete megjelent; a második pár hét alatt kész lesz; felkérjük reá olvasóink pártolását. Két kötet ára 1 ft. 20 kr.

— A követválasztási vizsgáló bíró Lator Gábor ur megérkezett.

— K. cipésmestert 19-re virradólag örülési rohamok lepték meg.

— Beküldetett szerkesztőségünknek helybeli könyvtárus Lehoczky könyvtárának jegyzéke. Kedvesen lepett meg nemcsak a valóban dus tartalom, de azon tapintatosság, melylyel az új s régi termékek kiválasztva, összeállítva vannak, s elmondhatjuk hogy abban a magyar s német irodalom gyönyeit mind felalálhatjuk, és mindenekfelett a tisztán szépirodalmon kívül még a tudományos irodalm is oly szépen van képviselve, hogy ezt ily mérvben még a fővárosi kölesönkönyvtárakban, melyek nagybárá csak a szépirodalomra szorikoznak, sem találhatjuk fel. Ily kölesönkönyvtár városunk s mindenekfelett vidékünknek ropant nyeresemény — Egyszerre egy kötet kivitelre havonként 50 kr., 2 kötetre 1 forint — oly méreket díj, melynek pártját hasonlag nem találjuk. Üdvözljük azért könyvtárosnkat e szép törekvésben, s melegen ajánljuk városunk s megyénk minden osztályának e kölesönkönyvtárt, melyben mulattató és komolyabb szellemi tápok az irodalom legjobb és legújabb termékeit folyton kaphatni. Van egy csinosan összeállított kis francia könyvtár is. — Az új sorjegyzék ára 40 kr.

Vegyes hírek.

— Ép azon órákban, melyben gr. Dessewffy Emil haldokolt, leánya b. Vécsey Józsefné figyermekkel ajándékozta meg a derék családot. Virágozzék századokról századokra e szép család az ősök és az élőkhez méltó fiakban és unokákban.

□ S.-A.-Ujhelyben f. hó elején egy piazon áruió nő férjéi ételte meg, valamely mérges szerit tett ételbe. A férj ugyans nem gyanítva semmit, mohón kapta az elébe rakott ételt, de nem sokára iszonyu kimódások között megszünt élni. A bűnös nő már átadatott a törvényszéknek.

— Zemplénnegye Kís-Géres falujában dec. 31-én éjjeli 10 óra tájban tűz ütven ki, a lángok csakhamar elterjedtek, s pusztító dühöknek 36 ház, több csűr, temérdek takarmány, ugy szintén a ref. templom és paplak lett martaléka.

— Ugyancsak e megye Véke nevű helységében a mult napokban 40 ház a hozzá tartozó gazdasági épületekkel leégett; továbbá a rom. kath. templomnak egy régi harangja a borzasztó vész közepette leolvadt, mely 1532-ben készült.

SZINÉSZET.

Hely szüke miatt nagyon korlátoltak vagyunk, s így szubházi észrevételeinket a lehető legrövidebbre öszevonni kénytelenítettünk. Megenged az olvasó közönség, ha ugyszólván csak a darabok címjeit tesszük közzé, épen azon időközről a midőn legtöbb megjegyezni valónk lett volna.

Jan. 6-án adatott: Maresa az ezred leánya.

Jan. 7-én: A pesti árvíz, vagy egy szekrény rejtelme, igen jó darab, szép sikerrel.

Jan. 9-én: A francia tündér és a rózsaszín lélek. Kétzeri Nina k. a jutalmául, mint lehetett észrevenni, nem igen dus anyagi eredménnyel.

Jan. 11-én: Dózsa György, a székely pórhadak vezére, E darabban Lénárd (Dózsa Gy.) játéka különösen kiemelendő.

Jan. 13-án (szerencsétlen szám): A huszár csíny adatott Farkas György jutalmául, nagyon gyenge eredménnyel t. i. jövedelmet illetőleg. Sajnos dolog, hogy a rossz idő közönségünk buzgóbb tagjai közül is nagyon sokat visszatartott a derék jutalmazandó rovására.

Jan. 14-én: Sküz, XXI, Pagát, tüzeményes farsangi bohózat.

Jan. 16-án: Hasznos orvosság a házasságra nézve, vagy: ő soha, de soha sem akar férjhezmenni, adatott Lénárd Pál és Kétzeri Emilia házassági jutalmául. A darab igen jó és alkalomszerű az előadás szinte igen jó volt. Az ifju pár nem mint köteleesség szerűen szereplő, de mint valót játszó, ugy mutatá be inagát közönségünknek. Többször volt alkalmunk s okunk megdicsérni átgonodott, átértett játékuikért, de legnagyobb okunk van most játékuikat különösen megdicsérni, mert annyira természetes és jó volt az, mintha e játék a színpadot soha, hanem csak a valót ismerte volna. A szerelem nemes győzelme volt ez!... Az ifju párt boldognak láttuk!... Boldogságuk ohajtására egyesítsük mi is keblünk nemesb érzelmeit, s kívánjuk nekik egy szívvel s lélekkel: „Legyenek nemcsak ugy látszó, hanem valódi boldogok!!

Lóugrás szerint megfejtendő sakkalány.*)

ha	s	bár	gyok	tott	is	An-	sze-	ug
fe-	és	no-	ha;	gi	ra-	még-	ta,	
ko-	Van	Csi-	va-	nak	So-	gig	Kő-	
hogy	je-	ro-	lá-	vé-	tor	lák-	lek.	
ná-	nál-	mi	azt	sem	ke-	megy	dok-	
lé-	is	de-	ki	bam	ta	Még-	rok,	
ta	mat	su-	ki-	lem	se-	hogy	nem	
meg-	gyen	A	vi	gom	az	Já-	lem.	

*) Megfejtését lapunk 4. száma hozandja Szerk.

ÜZLET:

Szatmártt. jan. 17-én tartott hetivásári piazeri árak következők közlönként: Tiszta buza 6 ft—6 ft—40 kr. Kétszeres 4 ft 80 kr—5 ft. Rozs 5 ft—80 kr—4 ft. Árpa 2 ft 50 kr—2 ft 80 kr. Zab 1 ft 40 kr—1 ft 60 kr. Tengeri 5 ft 80 kr—4 ft 20 kr. Kása 6 ft 40 kr—7 ft 20 kr. Krumpli 1 ft 60 kr—2 ft. Főzelek 6 ft 40 kr—7 ft 20 kr. Aszalt szilva 7 ft—8 ft.

Kiadói üzenet.

Lapunkat pártoló t. cz. közönségünket tisztelettel kérem, hogy az előfizetési összeget csak az általam kiállított nyomtatott nyugtára sziveskedjenek kifizetni, a lapkihordó nyugtáját el nem fogadván.

H I R D E T É S E K.

HASZONBÉRI HIRDETÉS.

Néhai Bagossy Amália özvegy Hossay Ferdinánd asszonynak es-bagosi és nagy-kőlesi jószágai a f. évi szent-György naptól számított három vagy hat évre hasznonbérbe adatván, az árverési határidő a bagosi jószágra nézve f. évi febr. 5-ik, a nagy-kőlesi jószágra nézve pedig február 12-dik napjára tűzetik ki, s mindkét árverés az illető jószágok helyszínén fog megtartatni.

All pedig a bagosi jószág három rendbeli s minden szükséges gazdasági épületekkel s lakházakkal ellátott udvarokon kívül még több szabad belső telekből, mintegy 1200 holdnyi fordulónként használható szántó és kaszáló földekből; 240 holdnyi külön állandó gyeplelőből, 1500 hold nádasból, mely nádlással és őszszel marha és juh, nyárban pedig sertés legelőnek is használható; végre az egész határnak — úgy a gyepl, mint az ugar részeket tekintve — a lakosokkal együtt közös legeltetés általi használhatóságából.

A nagy-kőlesi jószág pedig két ud ar telekből, melyekben a gazdasági és tisztú épületek vannak; mintegy 600 holdnyi szántó és kaszáló földekből, melyeknek legnagyobb része lankai és új írtás földek, (a lankákon szép szilvások is vannak) és mintegy 500 holdnyi erdő s legelőből, melyeket az uraság a lakosokkal közösen használ.

Az árverési feltételek, a kitűzött határnapig is, alólirt hagyatéki gondnoknál megtekinthetők, — kiknek tehát kedvök lenne a fentírt jószágokat kibérelni, a kitűzött árverési határidőkre, illő bánatpénzzel ellátva, a helyszínére, Bagossy és N.-Kőlesra ezennel meghívotnak.

Kelt Vetésben, január 9-én 1866.

SZERDAHELYI PÁL.

mint néhai Bagossy Amália özvegy Hossay Ferdinándé hagyatéki Gondnoka.

Mlgos b. Apor Lázár ur ő exellentiaja nagy-bányai piac-soron 11-dik számú emeletes háza, tágas udvar, kő-istálló két szekérszín, egy csinos házi kis kerttel szabad kézből eladó. Kik venni szándékoznak, Pettyinbe Benkő Pálnál jelentsék magokat és értekezhetnek a feltételekről. 3—3

2—2

HIRDETMÉNY.

A szamostelesi közbirtokossági választmány egy évi számadásának megvizsgálása, úgy az 1849-től számadások elintézése végett, valamint az 1866-ik évi regale ki- vagy nem osztása felletti birtokossági gyűlés tartása szükségeltetvén: a Mgos és Ttes birtokosság Szamostelek községébe január hó 21-ik napjának reggeli 10 órájára olyképen hivatik meg, hogy a jelenlévők határozata a meg nem jelenőkre is kötelezőnek fog tekintetni.

Kelt Szamostelegen 1865. dec. 26-án.

A birtokossági választmány megbízásából
Jeszszky Márton.

2360/1865

1—1

Felhívás.

A Krakovics Sámuelné, Krakovics Klára, Pap Jánosné s Krakovics János nevére jegyzett sikárlói 125. sz. tekejegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei tekekönyvi törvényszék előtt leendő üzszejövetelére 1866. évi február hó 1-ső napjának d. e. 9 órájára levén kitéve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhivatnak, hogy igényüket a fentírt napig e törvényszéknél jelentsék be.

Szatmármegye tekekönyvi törvényszékének 1865. év december hó 21-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

3726/1865

1—1

Felhívás.

A Majer Mária Puskás Vaszilné s Majer Flora, Mastye Jakabné nevére jegyzett sz.-várallyai 86. sz. tekejegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei tekekönyvi törvényszék előtt leendő üzszejövetelére 1866. évi február hó 1-ső napjának d. e. 9 órájára levén kitéve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhivatnak, hogy igényüket a fentírt napig e törvényszéknél jelentsék be.

Szatmármegye tekekönyvi törvényszékének 1865. év december hó 21-kén Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

Hirdetmény.

Batizon és B.-Vasváriban együttesen a kisebb királyi hasznonbértelek a f. évi április 24-től számított hat évre a f. évi februárius 15-én tartandó árverés utján 100 forint bánatpénz mellett hasznonbérbe fognak adatni. — Az árverelni szándékozók a bérleti feltételekről alólirtnál értesülhetnek.

A fent kitélt időben egyszersmind birtokossági gyűlés is leendvén, arra az illető birtokosok meghívotnak.

Szatmár január 19. 1866.

Petrovich Antal,

batizi és b.-vasvári birtokossági megbízott.

5207/1865

1—3

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye tekekönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés a szatmári káptalan felperes részére, ennek 636 ftnyi és 25 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Ludaser János alperes ellen, ennek a Csanósi községi 9. sz. tjkönyvben A. I. s t 1—4 alatt, Ludaser János s neje Ludaser Agota nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy lak s gazdasági épületekkel ellátott beltelekből s hozzá tartozó szántó, kaszáló, erdő és szőlőföldekből állanak, s összesen 2956 frtra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi február hó 19-dik, és szükség esetén 1866. évi mártius hó 19-ik napjának d. e. 9 órájára a helyszínére tűzetik ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott szbíró Balogh Kálmán urnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye tekekönyvi törvényszékének 1865. december 14-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tkönyvi kiadó.

2—3

Az atyai közbirtokosság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az atyai királyi kisebb hasznonbértelek folyó 1866. évi Szent György naptól kezdve három évre árverés utján bérbe adandók lesznek. Határidőül az árverésre f. 1866. évi január 25-ik napja tűzetik ki, arra a bérleti kívánók Atya községébe, hol az árverési feltételeket megtekinthetik, oly figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az árverés alkalmával 60 o. é. ft bánatpénz lesz előlegesen leteendő.

Kelt Szatmáron január 3. 1866.

A birtokosság megbízásából

Lázár Sándor m. k.
birtokos.

5368/1865

2—3

Arverési hirdetmény.

A máté-szalkai 60-dik számú tekejegyzőkönyvben A. I. alatt gróf Vay Ábrahám hagyatéka nevére felvett, s beltelekből, mintegy 624. katastrális hold tagosított birtokból s gazdasági épületekből álló ingatlan birtok, mintán ezen birtoknak korábbi vevője az árverési feltételeknek eleget ím tett, az ideiglenes törvénykezési szabály 145. §-a értelmében, az 1866. évi február hó 7-ik napján délelőtt 9 órakor, ezen törvényszék hivatali helyiségében megtartandó nyilvános bírói árverésen, 70100 ft kikiáltási áron alól is, el fog adatni.

Mi is annak megemlítése mellett, mikép az árverelni kívánók 4000 ft o. é. bánatpénzt kötelesek előre letenni, s hogy az árverési feltételek az alólirt törvényszék irodájában bármikor megtekinthetők, ezennel közhírré tétetik.

Kelt Szatmármegye tekekönyvi törvényszékének 1865. évi november 30-án tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

5348/1865

2—5

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye tekekönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Nagy Elek felperes részére, ennek 500 ftnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig özvegy Osvald Zsigmondné alperes ellen, a Bere községi 14-ik sz. tjkönyvben A. I. II. III. és t 1. 2. alatt Osvald Zsigmond, és a 176-ik számú tekejegyzőkönyvbe Osváth Zsigmond és neje Nagy Erzsébet nevére bejegyzett birtokokra, melyek épületekkel ellátott belső telekből, kertből 12 kataszt. holdnyi szántóföldekből, szőlős kertből s réti földekből állanak, s összesen 1400 frtra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866-dik évi február hó 8-dik, és szükség esetén március hó 8-dik napjának d. e. 9 órájára a tész tárgyaló termében Szatmáron tűzetik ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye tekekönyvi törvényszékének 1865. évi november hó 30-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tkönyvi kiadó.

5—3

HIRDETMÉNY.

A Busági és Hoba-Sebespataki birtokosságoknak egyenként bíróságon összetömegelt k. k. hasznonbértelei a jövő 1866. évi április 1-ső napján kezdendő 3 évre egymástól elkülönített bérletbe adandók, és e végett mindakét bérlet iránt Misztófaluban az 1866. évi január 29-dik napjának reggeli 10 órájakra nyilvános árverés lévén tartandó, ennek köztudomásra juttatása mellett a hasznonbérleti szándékozók, az évi hasznonbérnek 1/4 részében állapított bánatpénzzel ellátva a kitűzött árverési helyen és időben megjelenni szívesen meghívotnak.

Kelt Erdőd január 1. 1866.

Az Erdőd uradalmi tisztartóság által.

92 P.

1865.

5—3

Arverési hirdetmény.

Alólirt végrehajtó bíró által közzé tétetik, miszerint Kepett Simon tunyogi lakos felperes részére, Veisz Bénéjámín ugyanezen tunyogi lakos alperestől 1015 ft 21 kr tőke követelés s járulékaik erejéig a f. é. június 19-én bíróságon lefoglalt, s összesen 62 ft 90 kr-ra becsült tárgyak u. m. a tunyogi 77. sz. tjkönyvben, az ottani ref. egyház tulajdonához tartozó teleken lévő, alperes birtokában álló 89. szám alatti ház, s melléképületek, továbbá 51 db. fa, 1 ócska szán, 1 taliga kerekék nélkül, 1 tölgyfa deszka, 3 db. deszka — az 1866-ik évi január 22-dik s szükség esetén február 22-ik napjain mindenkor délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen, készpénz fizetés mellett azon hozzáadással fognak eladatni, hogy az árverési feltételek a bíróságnál bármikor megtekinthetők.

Mire a venni szándékozók ezennel meghívotnak.

Vetés 1865. dec. 27.

V. Deák Lajos,
végrehajtó m. esküdt.

4303/1865

3—3

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye tekekönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Smil Ábrahám felperes részére, ennek 252 ftnyi és követelése s a törvényes járulékok erejéig Román László alperes ellen, ennek Réztelek községi 54-ik sz. tjkönyvben A. I. és II. alatt neje Nagy Zsuzsánnának közösen nevére bejegyzett birtokokra, melyek egy belső telekből a rajta lévő épületekből, továbbá egy belső telekből és mintegy 20 holdnyi szántóföldekből állanak, s összesen 1200 forintra becsültettek, — elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi január 24-ik, és szükség esetén 1866. évi február hó 26-dik napjának d. e. 9 órájára a helyszínére Réztelekre tűzetik ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Novák Károly szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye tekekönyvi törvényszékének 1865. évi november hó 30-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

6164/1865

3—3

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye tekekönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Wohl Manó felperes részére, ennek 2146 forintnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Kolonay Gábor alperes ellen, ennek a Kis-Namény községi 42. sz. tjkönyvben A. I. alatt neje Erdőhegyi Juliánna nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy belső kertből, az 51. ház számú malomból, kaszáló s szántó földből — továbbá a 251. számú tjkvben — a Bernath Mihály és neje Szép Borbála nevére bejegyzett három darab — mintegy három holdat tevő külbirtokból állanak, s összesen 2287 ft 512/3 kr-ra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi február hó 8-dik, és szükség esetén 1866. évi mártius hó 8-dik napjának d. e. 9 órájára a törvényszéki tárgyalóteremben Szatmáron tűzetik ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye tekekönyvi törvényszékének 1865-ik évi december hó 7-dik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tekekönyvi kiadó.